

Schurft (Scabiës)

Dermatologie

Beter voor elkaar

Wat is schurft?

Schurft (medische term is 'scabiës') is een infectie van de huid veroorzaakt door een schurftmijt. De Latijnse naam hiervoor is 'Sarcoptes scabiei'.

Hoe ontstaat schurft?

De vrouwtjes van de schurftmijt graven gangetjes in de bovenste laag van de huid en leggen er hun eitjes in. Deze eitjes komen na drie tot vier dagen uit. Binnen 18 dagen zijn de beestjes volwassen. De uitwerpselen, de afscheiding, de eitjes en bepaalde andere stofjes veroorzaken bij de menselijke huid een allergische reactie. Deze reactie veroorzaakt jeuk, blaasjes, bultjes, roodheid en schilfering. Bij een eerste besmetting duurt het twee tot zes weken tot deze reacties zichtbaar/voelbaar zijn.

Deze periode heet de incubatietijd. Bij een hernieuwde besmetting komen de klachten veel sneller op; al een tot vier dagen na de besmetting. In dat geval komt meestal eerste de jeuk en pas later de andere huidverschijnselen.

Wijze van besmetting

Voor een besmetting moet er sprake zijn geweest van een huidcontact dat langer dan 15 minuten duurt. Daarom vinden de meeste besmettingen plaats via seksueel contact. Met handen schudden of kort aanraken loopt men geen risico om besmet te worden. Ook wanneer men slaapt in het bed, of kleren draagt van iemand die schurft heeft kan de schurftmijt overgebracht worden. De aandoening is besmettelijk. Vaak komt schurft dan ook voor bij bed- of huisgenoten, die dan ook behandeld moeten worden.

Gewone schurft

Schurft geeft als voornaamste klacht jeuk, vooral tegen de avond en 's nachts. Dit kan heel vervelend zijn. De huidafwijkingen zijn vooral op de pols, tussen de vingers, in knieholten en onder de borsten te zien. Op de geslachtsorganen, bij de mannen op de balzak en bij vrouwen op de schaamlippen, kunnen roodpaarse bulten ontstaan. Bij kinderen kunnen de jeukende plekken ook op het gezicht voorkomen. Veel krabben kan de huid ernstig beschadigen.

Scabiës Crustosa

Bij mensen met een gestoorde afweer (bijvoorbeeld HIV positieve patiënten) en mensen met neurologische afwijkingen, kan schurft een stuk ernstiger verlopen. In deze gevallen is er sprake van verminderde afweerreactie en zal men minder krabben doordat er minder jeuk gevoeld wordt. Krabben is een manier om de hoeveelheid mijten op de huid terug te dringen. Wanneer er niet gekrabd wordt is het aantal mijten op het lichaam heel groot. Bij deze vorm van schurft ziet men ook vaak korstende, schilferende afwijkingen op de huid.

Hoe wordt de diagnose gesteld?

De verschijnselen van schurft zijn vaak zo herkenbaar dat de huisarts of dermatoloog op het oog de diagnose kan stellen. Om de diagnose te bevestigen neemt de arts met behulp van een klein mesje een huidschraapsel van een bultje op de huid. Dit schraapsel wordt onder de microscoop gelegd. De schurftmijt is dan goed te zien.

Behandeling

Algemeen

In de meeste gevallen wordt de GGD ingelicht over uw huidandoening. Deze zal dan spoedig contact met u opnemen om de behandeling van uzelf en uw contacten (huisgenoten, partners) te bespreken.

Antischurftmiddelen

Er zijn verschillende smeermiddelen beschikbaar en een medicijn wat u gewoon in kunt nemen. Uw arts bespreekt met u wat voor u de beste behandeling is.

Behandeling van Scabiës Crustosa bij patiënten met een afweerstoornis.

Bij deze patiënten is een enkelvoudige behandeling vaak niet voldoende. De voorkeur gaat dan uit naar een combinatie van zalf en tabletten. Er zijn 3 behandelingen met tabletten nodig; telkens met één week ertussen.

Wat kunt u er zelf aan doen?

Na de behandeling moet kleding die besmet kan zijn worden gewassen of gestoomd. Beddengoed moet worden gelucht. Het betreft kleding en beddengoed die de patiënt in de afgelopen 48 uur gedragen heeft of op gelegen heeft. Dit geldt ook voor de huisgenoten. Waarschuw al uw bed- huisgenoten. Zij zijn in de regel ook besmet en dienen meebehandeld te worden.

Vooruitzichten

Jeukklachten kunnen tot enkele weken na de behandeling aanhouden. Ook de dode schurftmijten kunnen enige tijd na behandeling nog een overgevoeligheidsreactie van de huid geven en jeuk veroorzaken. Onterecht wordt dan gedacht aan hernieuwde infectie. De behandeling van deze 'post scabiës jeuk' is het aanbrengen van een lokaal corticosteroid en het innemen van antihistaminicum.

Vragen

Heeft u naar aanleiding van deze informatie nog vragen, stelt u deze dan aan uw behandelend arts of de verpleegkundige.

Polikliniek Dermatologie

T 010 297 52 30

www.ikazia.nl

Let op: In deze folder staat informatie die belangrijk is voor u. Heeft u moeite met de Nederlandse taal? Lees deze folder dan samen met iemand die de informatie voor u vertaalt of uitlegt.

Please note: This leaflet contains information that is important for you. If you have trouble understanding the Dutch language, you should read this leaflet together with someone who can explain the information or translate it for you.

Dikkat: Bu broşür sizin için önemli bilgiler içerir. Hollandaca okumakta zorlanıyor musunuz? O zaman broşürü bilgileri sizin için çeviren ya da açıklayan biriyle okuyun.

Uwaga: Ta ulotka zawiera ważne dla Ciebie informacje. Masz trudności ze zrozumieniem języka holenderskiego? Przeczytaj tę ulotkę razem z kimś, kto przetłumaczy jej treść lub będzie w stanie wyjaśnić zawarte w niej informacje.

انتبه: هناك معلومات مهمة بالنسبة لك في هذا المنشور. هل تواجه صعوبة في اللغة الهولندية؟ اقرأ إذن هذا المنشور مع شخص آخر يترجم أو يشرح لك المعلومات.